

DESIRE®

A romantic couple in a club setting. The man, on the left, has short dark hair and a light beard, wearing a grey suit jacket over a white shirt. He is looking down at the woman with a gentle expression. The woman, on the right, has long, wavy reddish-brown hair and is wearing a strapless, light green dress with intricate floral patterns. She is looking towards the camera with a soft smile. They are in a dimly lit room with a tufted, gold-colored wall and several glowing spherical pendant lights in the background.

Shannon McKenna
Musíš se oženit!

 HARLEQUIN®
TM

SHANNON MCKENNA

MUSÍŠ SE OŽENIT!

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

v červnových titulech se moji mužští hrdinové dostanou do překérní situace, kterou musí vyřešit, jinak přijdou o své postavení ve firmě, nebo je dokonce ohrožena celá dosavadní existence jejich podniku. Tak ředitel firmy v povídce Musíš se oženit! musí napravit svou pověst sukničkáře, která ho léta provázela. V romanci Jak odolat pokušení zase většinový majitel rodinného podniku čelí své roky trvající touze po bývalé milence. A v příběhu nazvaném Tvrdohlavá kráska nese úspěšný podnikatel následky divoké noci ve Vegas plné nejen hazardu a alkoholu, ale i sexu a dokonce i svatby...

Jak vidíte, moji hrdinové si za to, v jaké situaci se ocitli, mohou sami, ale ven z nesnází jim nakonec pomůže ta pravá, osudová žena.

Přeju Vám ničím nerušené, příjemné chvíle s knihou.

S láskou

Váš Harlequin

Shannon McKenna

MUSÍŠ SE OŽENIT!

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
His Perfect Fake Engagement

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Shannon McKenna
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8151-5 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-8152-2 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-8153-9 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Byla to past.“

Zkušenosti Drewa Maddoxe naučily nezvyšovat při jednání s jeho výbušným a impulzivním strýcem hlas a zachovat klid, ať se dělo, co se dělo. Dnes to ovšem bylo téměř nemožné.

„Ale škoda, kterou jsi napáchal, je úplně stejná,“ zuřil Malcolm Maddox a hodil na stůl v zasedací místnosti hromádku bulvárních magazínů, kterou si až dosud tiskl k hrudi. „Pro každého, kdo to otevře, jsi obyčejný, odporný slizký mizera, co si potrpí na osmnáctiletý husy! Cos, proboha živého, v tom baráku té zdegenerované, pochybné existence vůbec dělal? Ty už vůbec nepoužíváš mozek?“

Drew se zhluboka nadechl a pomalu počítal do deseti. Na titulních stránkách časopisů poházených před ním na stole nebyly dvakrát lichotivé fotografie. Ležel tam rozvalený na gauči, s rozepnutou košilí a poněkud dezorientovaně pohlížel na mladou ženu v kožené minisukni, která na něm obkročmo seděla a obrovská ňadra jí prakticky vypadávala z těsného topu. Další polonahé ženy se vlnily kolem. Večírek byl očividně v plném proudu.

„Jen jsem se snažil pomoci kámošce,“ zopakoval Drew. „Zjistila, že na tom mejdanu je i její mladší sestra, a protože ona sama by se tam bez pozvání nikdy nedostala, požádala mě, abych její sestru zkontroloval. Věděla, že jsem s tím chlapem před lety docela často vyrážel na akce.“

„Nezapomněl jsi náhodou, že jdeme na večeři s Hendrickem a Bev?“ zeptal se vztekle strýc Malcolm. „Přemýšlel jsi, jak tam teď asi budeme vypadat?“

„O té večeři vím,“ ujistil ho Drew. Hendrick byl Malcolmův dlouholetý společník a spoluzakladatel jejich architektonické firmy Maddox Hill. Drew měl Hendricka docela rád, navzdory tomu, že to byl upjatý suchar bez špetky smyslu pro humor.

„A tohle všechno si Bev přečetla ráno u kadeřníka.“ Malcolm zabodl prst do jednoho z časopisů. „Hned na první stránce se rozvaluje polonahý generální ředitel firmy jejího muže na jakýchsi orgiích v nechutné pornografické scéně. To se ti vážně povedlo!“

„To nebyly žádné orgie,“ bránil se dotčeně Drew.

„Svatouškovskej parchant,“ soptil Malcolm na adresu svého partnera. „Už mi volal a měl tu drzost dělat mi přednášku o morálce a dobrých způsobech. Pokud jde o něj, je mu šumafuk, kolik cen za architekturu jsi vyhrál, jaké vážnosti se mezi odborníky těšíš, když nedokážeš udržet ptáka v kalhotách. Právě teď si myslí, že jsi pro firmu přítěž, která ji táhne dolů. Jestli se mu o tom podaří přesvědčit představenstvo, získá hlasy k tvému sesazení a na mě nebude brát ohled.“

„Já vím,“ souhlasil Drew, „ale to na té párty byla past. Nastražili to na mě. Někdo si dal hodně záležet.“

Malcolm se ušklíbl a podíval se na fotografii v novinách. „Tady si dáváš záležet spíš ty. A jestli dostaneš padáka, naši klienti se z toho doslova osypou. To fakt není dobrý. Taková ostuda!“

Byla to past. Asi by to měl přestat stále dokola opakovat. Nikam to nevede. Strýce jeho vysvětlení očividně nezajímalo, takže udělá líp, když bude prostě mlčet.

Ale včera se jednoduše jinak zachovat nemohl. A na nějaké PR rozhodně neměl čas. Když se jeho kamarádka Raisa dozvěděla, že někdo vytáhl její mladší sestru Leticii na párty u nechvalně proslulé osoby jménem Arnold Sobel, byla naprosto v šoku z toho, že se dívka stane obětí smečky opilých a zdrogovaných playboyů a rádoby celebrit, které se u Sobela běžně scházely.

Pak už jí Leticia nebrala ani telefon a Raisa nad sebou ztratila kontrolu. Pokud by Drew nezasáhl, probíla by se přes Arnoldovu ochranku třeba s pistolí v ruce. To by nedopadlo dobře. A nejen pro Raisu. Pro nikoho.

To nemohl připustit.

Teprve později si uvědomil, že Leticia na tom večírku vůbec nebyla. Někdo si s ním a s Raisou ošklivě pohrál ale tím, o koho bezpochyby šlo, byl Drew.

Nic z toho ale nechtěl strýc Malcolm slyšet.

„Byla to past.“ Věděl, že si opakováním opravdu nepomůže, ale nedokázal si pomoci. „Ty fotky si předem naplánovali. Fotograf už tam čekal a byl připravený.“

„Jestli něco nesnáším ještě víc než rozmazlené fracky, kteří si myslí, že svět existuje jen proto, aby se mohli bavit, pak jsou to ufnukánci,“ ulevil si strýc. „Nastražili ti past! Seš, sakra, mariňák! A necháš se vyřídit smečkou polonahých štětěk?“

Jeho mladší sestra Ava to už nevydržela. „Drew není žádný uplakánek, strýčku Malcolme. Rebel, lump, břídil... možná, ale vždycky si za všechno mohl sám. Tohle je tak zřejmé. To, jak se tam ty dívky kolem svíjí a nakrucují, to je prostě nastražená léčka.“

„Mně to spíš připomíná orgie,“ trval na svém Malcolm.

„Někdo se ti snaží podsunout svou pravdu, strýčku,“ nedala se Ava. „A ty mu sedáš na lep.“

„Jistě. Jediné, co vidím, je, že tvému bratrovi je fuk pověst firmy, které jsem zasvětil celý svůj život. A jestli si Hendrick usmyslí, že přiměje představenstvo, aby ho zbavilo funkce, nemám, čím bych mu v tom zabránil. Takže si, můj milý Drewe, raději opraš životopis. Už zítra ho budeš nejspíš potřebovat. A zkus se večer Hendrickovi postavit jako chlap. Uvidíš, jak na něj zapůsobíš, ale pokud jde o mě, já jsem s tebou a tvýma eskapádama skončil.“

Strýc Malcolm vyrazil ze zasedací místnosti, kterou se ještě chvíli nesla ozvěna fukání jeho hole. Pokusil se ještě pro efekt prásknout dveřmi, ale drahý hydraulický systém je za ním jen s tichým cvaknutím zavřel.

Drew se naklonil dopředu a mnul si oběma rukama spánky. „Asi tu večeri s Hendrickem vynechám,“ pronesl unaveně. „K tomu, aby nade mnou vynesl rozsudek, mě tam nepotřebuje. A trapností už jsem si pro dnešek užil víc než dost.“

„To není dobrý nápad,“ zavrtěla Ava hlavou. „Všichni si budou myslet, že je to přiznání viny. Mám lepší nápad.“

Drew se na svou sestru nedůvěřivě podíval. „To tvoje *mám lepší nápad* jsem slyšel už mockrát a nikdy z toho nevzešlo nic dobrého,“ připomněl jí společné dětství.

„Neplácej hlouposti,“ odbyla ho Ava. „Firma tě jako ředitele potřebuje. Jsi nová tvář Maddox Hill. K čertu, jsi nová tvář moderní architektury. A ve firmě není nikdo další, kdo by na tvé projekty dokázal navázat, nebo je třeba jen dokončit. To ty jsi vyhrál celosvětovou cenu Global Award for Sustainable Architecture za udržitelnou architekturu, cenu AIA COTE Award za –“

„Nemusíš mi tady citovat z mého životopisu.“

„A Green Academy Competition za ekologické projekty,“ nenechala se umlčet Ava. „Firma vsadila

na tvou vizi stavebních desek z vrstveného dřeva a teď o tebe jednoduše nemůže přijít. Uvidíš, že mi ještě všichni poděkují, až jim to vysvětlím.“

Drew nepochyboval, že sestra ví dobře, co říká, a že na její slova nakonec dojde. Měla v sobě něco, čím ostatní, zejména muže, dokázala přimět, aby se téměř bez odporu a dobrovolně podrobovali její vůli. On sám byl snad jediný, kdo jí dokázal odolat. Koneckonců to byla jeho malá sestřička.

Pomaloučku mu docházelo, o co všechno může v jediném dnu přijít. Byl by to děsivý pád. Přišel by o kontrolu nad všemi svými projekty, přestože některé běží již celé roky. Nejvíce by ho asi mrzela ztráta projektu nazvaného *Za hranice planety*. Tento výzkumný program řešil s mladými, nadějnými architekty a konstruktéry technické aspekty budoucího osídlení Měsíce a Marsu. U jeho zrodu stál kdysi jejich táta. Snílek, jehož vize ho vždycky fascinovaly.

„Netvrdím, že musíš Hendricka nebo strýce Malcolma okouzlit svým šarmem,“ vysvětlovala Ava. „To je ženská práce, o níž se bude muset postarat tvoje snoubenka. Ty se jen usmívej a přikyvuj.“

„Jaká snoubenka?“ otázal se ohromeně. „Navrhuješ snad, že si mám do večera najít ženu? To je dost náročné i pro tak úspěšného playboye, jako jsem já. Máš o mně přehnané představy.“

„Mýlíš se, můj velký bratře. Nikoho hledat nemusíš. Už jsem ti ji našla. Napadla mě, když jsem poslouchala, jak na tebe strýc Malcolm dští síru. Musíme se té vypuštěné historce postavit a nejlépe to uděláme tak, že přijdeme se svojí vlastní. Navíc je báječné, že je prakticky na dosah, taková náhoda!“

„O čem to, sakra, mluvíš? Kdo je na dosah?“

„Tvoje budoucí nevěsta,“ oznámila Ava vítězoslavně.

Drew už byl neskrývaně v šoku. „To si děláš legraci, vid’?“

„Rozhodně nedělám,“ ujistila ho sestra. „Samozřejmě se jedná o pouhé dočasné uspořádání, jen na pár měsíců, než situace trochu vychladne. Znáš ji, setkali jste se, když jsi tu byl na dovolence z Iráku. Zastavil ses u mě na kolejkách v Seattlu. Je to moje bývalá spolubydlící Jenna, vzpomínáš?“

„Ta nazrzlá blondýna s brýlemi? Co na mě vylila džbán sangrie?“

„To je ona. Měla jsem se s ní sejít odpoledne na kafe, ale strýc Malcolm zuřil tak, že jsem naši schůzku raději přeložila, abych ho uklidnila. Ne že by to nějak pomohlo. Jenna má v Curtisově pavilonu prezentaci.“

„Jakou?“ zeptal se.

„Je inženýrka biomechaniky a před několika lety si založila vlastní firmu. Navrhuje mechanické protézy. Reagují na pokyny mozku, vytvářejí umělou nervovou strukturu, jsou schopné zpětné vazby. Těžké sci-fi. Dělam jí PR a zatím to vypadá, že získá Wexlerovu cenu v biomedicínském inženýrství. Dnes měla před jejich výborem úvodní prezentaci. Chce nabídnout cenově dostupné, plně funkční mechanické paže s vyspělými uživatelskými funkcemi, které si bude moci dovolit každý, kdo je bude potřebovat. Je úžasná, má své poslání, za kterým si jde, má soucit... jinými slovy, nikoho lepšího si momentálně nemůžeš představit.“

„Ale proč?“ kroutil nechápavě hlavou. „Proč by to pro mě dělala? A proč by tomu měl kdokoli uvěřit? O co ti vlastně jde?“

„Uvěří, neboj se, a ještě tě budou milovat,“ ujistila ho Ava sebevědomě. „Strašně mě podceňuješ, bráško.“

„Jenže já tam nechci na nikoho vylít kýbl lží,“ zavrtěl hlavou Drew. „Nedává mi to smysl.“

„S ohněm musíš bojovat zase jenom ohněm,“ poučila ho Ava rázně. „Nebo chceš raději hodit do

ringu ručník a poslat strýcovu firmu ke dnu, než abys překročil svůj stín a udělal něco opravdu odvažného, i když riskantního? Někdo se tady snaží vyvolat dojem, že jsi rozmazlený spratek, prachatý hejsek, který zneužívá naivní mladé nebožáčky, které mu padnou do rukou. Nabízím ti něco mnohem lepšího. Vlastní historku o napraveném hříšníkovi, kterého přemohla láska, s jejíž pomocí otevřel srdce potřebným –“

„To už přeháníš. Já mám srdce otevřené víc než dost. Víš, na kolik charit přispívám?“

„Ššš, přemýšlím, je to jen první nástin, ještě ho vypilujeme. Cynický floutek se zamiluje do brýlaté vědkyně, která mu ukáže, že život není jen o večírcích a o hýření. Jejich láska z něj udělá úplně jiného člověka, ano, přesně to potřebujeme.“

„A nepřeháníš to náhodou?“ Drew obrátil oči v sloup.

„Jen klid, a zkus si to představit. Tahle holka vyrábí umělé ruce, které lidem umožňují, aby znovu mohli obejmout své děti. Chápeš, kam tím mířím? Patos. Vroucnost. Sounáležitost. To zapůsobí na každého.“

„Myslím, že ses naprosto pomátla.“

Ava zvedla ze stolu svůj tablet a poklepala na displej. „Podívej,“ vyzvala ho. „Tohle je Jenna. Poslala jsem svou asistentku, aby její prezentaci před komisí nahrála. Už mi to stačila poslat.“

Na videu byla zachycena mladá žena na jevišti v Curtisově pavilonu, v ultramoderním mrakodrapu v centru Seattlu, který navrhoval sám Drew. Na hlavě měla sluchátkovou sadu a na sobě krátký kostýmek, který jí těsně obepínal tělo. Hned na první pohled se mu zalíbily její dlouhé, štíhlé nohy. Brýle jí zůstaly, i když byly o poznání futurističtější než ty, které si pamatoval. Vlasy měla sčesané do drdolu na temeni hlavy, z něhož jí vypadávaly jednotlivé, natočené kadeře. Plné rty s ohnivě rudou rtěnkou a sexy dolíčky

ve tváři v něm okamžitě probudily zájem a možná i něco víc. Poklepal na tablet, aby zvýšil hlasitost.

„... nová nervová spojení otevírají cestu skutečným vjemovým prožitkům,“ pronášela melodickým hlasem. „Prosté úkony jako uchopení štětce, pohazení dítěte po vlasech, driblování s míčem bereme jako samozřejmost a nevnímáme, že jsou ve skutečnosti malým zázrakem. Chci, aby moje umělá paže zpřístupnila tento zázrak všem, kteří o něj vinou osudu přišli. Děkuji vám.“

Následoval bouřlivý potlesk. Drew zvuk zase ztlumil a Ava si od něj vzala tablet zpátky.

„Její firma a nadace se jmenuje Arm's Reach,“ vysvětlovala dál. „Už teď má na kontě několik cen za technologický vývoj. Ta poslední jí vynesla milion dolarů, ale potřebuje mnohem víc, aby mohli lidé její technologii využívat, musejí nejprve na specializovanou neurologickou operaci.“ Ava se odmlčela. „A je fakt hezká, ale toho sis určitě všiml.“

„Avo, z toho, co tady vidím a co mi říkáš, mi vyplývá, že tahle žena má tolik práce s pomáháním jiným, že na nějaké divadýlko se mnou určitě nebude mít čas ani chuť,“ pronesl Drew nesoustředěně, a ještě jednou se podíval na tablet na stole. „Přeposli mi to video.“

„To si piš,“ přikývla Ava a poklepal na displej. „Hotovo.“ Pak zvedla telefon na stole. „Paní Craneová?“ promluvila do sluchátka. „Už dorazila slečna Somersová? Výborně. Pošlete ji dál. Moc děkuji.“

„Jenna Somersová je tady?“ zhrozil se Drew. „Tohle jsme si nedomluvili, Avo, já –“

„Nebud' hloupý, Drewe. Prostě je tady. Nač tedy plýtvat časem? Naším i jejím?“ Ozvalo se klepání na dveře.

Odpovědět na Avinu otázku už bylo pozdě, dveře se otevřely a žena, o níž byla řeč, vstoupila dovnitř.

DRUHÁ KAPITOLA

Jenna se zvědavě rozhlížela a snažila se obsáhnout pohledem všechnu krásu luxusní zasedací místnosti v proslulém mrakodrapu, který si Drewova firma sama navrhla i postavila a v němž nyní sídlilo její generální ředitelství. Když jí kamarádka a spolužačka z univerzity navrhla, že si může tuto skvostnou budovu prohlédnout i zevnitř, okamžitě s jejím návrhem souhlasila. Pohlédla z okna a kochala se pohledem na linii výškových budov, které sahaly až k samotnému nebi.

Jen by ocenila, kdyby Ava dodržela jejich původní dohodu a mohly se sejít v původní naplánovaný termín, aby s ní mohla projít i druhou část své prezentace. Ale co, Jenna si i tak byla jistá, že ji cena nemine, a půl milionů dolarů, které k ní dostane, posune její výzkum o pěkný kus dopředu.

Teprve nyní si všimla muže sedícího za stolem a zalapala po dechu. To není možné, zlobivý hoch, neblaze proslulý playboy, geniální architekt a autor tohoto mrakodrapu v jedné osobě je tu s ní v jedné místnosti a z nějakého neznámého důvodu ji doslova hltá pohledem.

Od onoho nešťastného incidentu na koleji se sangrií se s ním neviděla, jen si ráno letmo přečetla v novinách, že se opět zapletl do nějakého společenského skandálu, které ho provázejí celý život. Tehdy na

koleji raději utekla a vrátila se s mopem a kbelíkem teprve tehdy, když si byla jistá, že opravdu odjel. Nasedl na svůj motocykl a ztratil se v záři zapadajícího slunce. Bohužel, jak se ukázalo, v ní také zažehl ty nejsmyslnější sexuální fantazie, ve kterých se dokonale zabydlel a až dosud je neopustil.

Dnes, po jedenácti letech, byl stejně sexy jako tehdy, vlastně ještě víc. Roky mu přidaly na vyzrálosti a mužnosti. Připadal jí i větší. Vysoký byl vždy, nyní mu nejspíš přibýly svaly. Určitě měl o poznání širší ramena a ve svém bezchybném obleku vypadal až nebezpečně dráždivě. Olivově snědá pleť, hluboké, zelené oči, nezvykle dlouhé řasy, které jeho pohledu propůjčovaly tak omamné kouzlo, pevná, ostře řezaná brada a lící kosti, plné, smyslné rty. Bloudila pohledem stále níž. Přes úzký pas k mohutným stehnům. Snažila se nemyslet dál, nepředstavovat si už nic jiného. Nebylo divu, že se mu ženy vrhaly samy do náruče.

Avšak její okouzlený pohled neunikl a trpělivě čekala, až se její kamarádka vzpomene.

Té náhle došlo, že ji Ava přistihla uprostřed snění a cítila, jak rudne a vyskakují jí pihy.

„Pamatuješ si ještě na mého bratra Drewa?“ zeptala se Ava, jako by to snad bylo nutné.

„Samozřejmě.“ Jenna se pokusila o úsměv. „Myslím, že jsem na něj v našem pokoji na internátě vylila celý džbán sangrie. Pochopitelně nešťastnou náhodou.“

„Také se na to pamatuju,“ pronesl hlubokým a dráždivým hlasem Drew. „Bylo to dost lepkavé.“

„Zrovna jsem Drewovi povídala o tvé prezentaci a poslala jsem mu video, které mi tam Ernest natočil.“

Ouha. Další nápor pih, které jí vyskákaly na sněhově bílé pleti. Drew viděl její prezentaci? Co když měla rozmazanou rtěnku?